

בבא קמא ט

ואמר אביי: ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות ויצאו עליה עסיקין,

עד שלא החזיק בה	משהחזיק בה
יכול לחזור בו	אין יכול לחזור בו - חייטא דקטרי סברת וקבלת

ואיכא דאמרי: אפי' באחריות נמי, דאמר ליה: אחוי טירפך ואשלם לך.

סתירה	איטא עדהו ואיטא כראו יפה, מיטב אין, מידי אחרינא לא	ברייתא – יפה - לרבות שוה כסף ואפילו סובין!
רב הונא	או מיטב	או כסף
קושי		יפה - לרבות שוה כסף, אפילו סובין!
תירוץ		הכא במאי עסקין - בדלית ליה. <u>קושי על התירוץ</u> : אי דלית ליה, פשיטא! <u>תירוץ</u> : מהו דתימא, אמרין ליה: זיל טרח זבין ואיייתי ליה כסף, קמ"ל.

דברי רב אסי: כספים הרי הן כקרקע.

קושי על דבריו: למאי הלכתא?

- אילימא לענין מיטב, היינו דרב הונא!
- אלא לשני אחים שחלקו ונטל אחד קרקע ואחד כספים, ובא בעל חוב ונטל קרקע, דאזיל האי ושקיל פלגא בכספים בהדיה, פשיטא! האי ברא והאי לאו ברא?
○ איכא דאמרי: אדרבה, לאידך גיסא, דא"ל: להכי שקלי כספים, דאי מגנבי לא משתלמנא מינד, ולהכי שקלת ארעא, דאי מטרפא לא משתלמא לך מידי מינאי!

תירוץ 1: אלא לשני אחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן,

דחיית התירוץ: והא אמרה רב אסי חדא זימנא! דאיתמר: האחים שחלקו, ובא בעל חוב ונטל חלקו של אחד מהן,

רב	שמואל	רב אסי
הדין	בטלה מחלוקת (חלוקה)	ויתר
הטעם	האחים שחלקו כיורשים הוו	האחים שחלקו - לקוחות, וכלוקח שלא באחריות דמי
		נוטל רביע בקרקע ורביע במעות
		מספקא ליה אי כיורשין דמו אי כלקוחות דמו, הלכך נוטל רביע בקרקע ורביע במעות!

תירוץ 2: לענין מיטב.

קושי: אי הכי, היינו דרב הונא!

תירוץ: אימא: וכן אמר רב אסי.

עוד הוראה של רב הונא: א"ר זירא אמר רב הונא: במצוה - עד שליש. מאי שליש?

- אילימא שליש ביתו, אלא מעתה, אי איתרמי ליה תלתא מצותא, ליתבי לכוליה ביתא?
- בהידור מצוה - עד שליש במצוה

שאלה: בעי רב אשי: שליש מלגיו או שליש מלבר?

אין תשובה: תיקו.

במערבא אמרי משמיה דרבי זירא: עד שליש משלו, מכאן ואילך משל הקדוש ברוך הוא.

משנה.

כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו	הכשרתי במקצת נזקו, חבתי בתשלומי נזקו כהכשר כל נזקו
נכסים שאין בהן מעילה; נכסים שהן של בני ברית; נכסים המיוחדים. ובכל מקום, חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק.	כשהזיק, חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ.

ת"ר: כל שחבתי בשמירתו הכשרתי את נזקו,

כיצד?	שור ובור שמסרן לחרש שוטה וקטן והזיקן - חייב לשלם	מה שאין כן באש
ניסיון ראשון להבין את המקרה	בשור קשור ובור מכוסה	דכוותה גבי אש - גחלת
דחייה	מאי שנא הכא ומאי שנא הכא?	
ניסיון שנייה להבין את המקרה	בשור מותר ובור מגולה	אלא, דכוותה גבי אש - שלהבת,
דחייה		מה שאין כן באש דפטור? והא אמר ריש לקיש משמיה דחזקיה: לא שנו אלא שמסר לו גחלת וליבחה, אבל שלהבת - חייב, מ"ט! דהא ברי הזיקא!
חזרה לניסיון הראשון	בשור קשור ובור מכוסה	ודכוותה גבי אש - גחלת
הסבר	שור דרכיה לנתוקי, בור דרכיה לנתורי	גחלת כמה דשביק לה מעמיא עמיא ואזלא
קושי לפי הינסיון השני	ולר' יוחנן דאמר: אפילו מסר לו שלהבת נמי פטור, דכוותה הכא בשור מותר ובור מגולה, מ"ש הכא ומ"ש הכא?	
תירוץ	לא צבתא דחרש קא גרים	צבתא דחרש קא גרים